

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Bah/Birleşik Krallık – 56328/07

Karar 27.9.2011 [4. Daire]

Madde 14

Ayrımcılık

Başvurucunun sosyal lojman tahsis edilmesi konusundaki önceliğinin belirlenmesinde, göçle ilgili kısıtlamalara tabi tutulan reşit olmayan oğlunun varlığının dikkate alınmaması: *İhlal yok*

Olaylar – Sierra Leoneli olan başvuru, 2005 yılında, Birleşik Krallık'ta sürekli bir oturma almıştır. Sonradan, reşit olmayan oğlu, Birleşik Krallık'a, annesinin yanına gelmiş ve kendisine, kamu kurumlarından hiçbir mali destek talep etmemek şartıyla, bir oturma izni verilmiştir. İçinde oturduğu dairenin sahibi, oğlunun kendisiyle beraber kalmasını kabul etmediğinden dolayı, oğlunun gelişinden kısa bir süre sonra, başvuru yerel makamlardan bir lojman bulması için kendisine yardım etmelerini istemiştir. Yerel makamlar kendisine yardım etmeyi kabul etmiş ancak, oğlunun göç kontrolü kapsamında kalması nedeniyle, oturduğu daireden isteği dışında çıkarılmış olup ta reşit olmayan çocuk sahibi olan annelere tanınan önceliğin kendisine tanınmayacağını belirtmişlerdir*. Öncelikle, başvurucuya, başka bir mahallede özel bir lojman bulmasına yardım edilmiş ve on yedi ay sonra da, kendisine, önceki mahallesinde bir sosyal lojman tahsis edilmiştir. Başvuru ile oğlu hiçbir zaman evsiz kalmamışlardır. Başvuru, AİHM önündeki başvurusunda, onun gözünde ayrımcı nitelikte olan, makamların ona öncelik vermeyi reddetmesinden şikâyet etmiştir.

Hukuk – 8. maddeyle bağlantılı olarak 14. madde: Kuşkusuz, eleştiri konusu mevzuat, başvuru ile oğlunun konutlarına ve aile hayatlarına saygı hakları üzerinde bir etkide bulunmuştur, çünkü bu mevzuat başvuru kişinin lojman arama yardımına seçilebilirliğini, başvuru ile oğlunun evsiz kalma riskiyle baş başa buldukları bir anda, etkilemiştir. Sonuç olarak, bu davanın olayları 8. madde kapsamına girmekte olup, 14. madde de burada uygulama alanı bulmaktadır.

Başvuru kişinin reşit olmayan oğluna, kamu kurumlarından hiçbir mali destek talep etmeme açık şartıyla, Birleşik Krallık topraklarına giriş yapma izni verilmiştir. Dolayısıyla lojman mevzuatıyla ilgili farklı muamele, başvuru kişinin oğlunun vatandaşlığıyla değil onun mülteci statüsünün şartlı niteliğiyle açıklanır. Mülteci statüsü yasayla ortaya çıkarılmış bir durum olup kişinin kendisinde bulunan bir nitelik değilse de, bu özel durum, bu durumun 14. maddedeki “başka bir durum” olarak değerlendirilmesini engellemez. Ancak, mülteci statüsünün alınması kısmen bir tercihi ifade ettiğinden, bu kritere dayanan farklı bir muamelenin gerekçesinin, ırk veya cinsiyet gibi kişinin kendisinde bulunan karakteristik bir özelliğe dayanan farklı bir muamele için aranan nedenlere oranla, daha az zorlayıcı nedenlere

dayanması yeterli görülebilir. Ayrıca, nizanın esas olarak sosyo–ekonomik bir niteliğe sahip olması – ihtiyacı olan insanlara bir lojman tahsis edilmesi – göz önünde bulundurulduğunda, Hükümet’e tanınan takdir payının görece geniş olması gerekir.

Keyfi ve ayrımcı olmadıkça, sosyal lojman gibi sınırlı kaynakların tahsis edilmesinde, bazı kriterler oluşturmak meşrudur. Makamların başvurucuya öncelik tanımayı reddetmeleri keyfi değildi. Başvurucu oğlunu, oğluna Britanya topraklarında oturma izni verilmesinin şartlarının ne olduğunu bilerek, Birleşik Krallık’a getirterek, devletten ihtiyaçlarını karşılamak için mali destek talep etmemeye hiç tartışmasız rıza göstermiştir. Öncelik talep eden insanlar arasında, Britanya topraklarında yasadışı olarak veya devletten mali destek istememek şartıyla kalanlar ile böyle bir durumda olmayanlar arasında bir ayırım yapmak meşrudur. Eleştiri konusu mevzuat, az bulunan bir kaynağı, bu kaynaktan yararlanmayı talep edebilecek insan kategorileri arasında, adil bir şekilde paylaşırma, meşru amacını izliyordu.

AİHM lojmansız kalma ihtimalinin başvuru da yaratmış olabileceği sıkıntıyı küçümsememektedir. Ancak, AİHM bu ihtimalin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ve başka yasal yükümlülüklerin yerel makamlara başvuru ve oğluna yardım etmelerini dayatacağını kaydeder. Bu olayda, başvuruca uygulanan muamele, kendisine öncelik verilmesi durumunda uygulanacak muameleye benzer bir muamele olmuştur. Başvurucunun oturduğu mahallede boş lojman olmadığından, yerel makamlar, başvuruca başka bir mahallede özel bir lojman bulmasına yardım etmiş ve on yedi ay sonra da, kendisine, önceki mahallesinde bir sosyal lojman tahsis etmişlerdir. Başvurucunun maruz kaldığı farklı muamele makul ve nesnel bir şekilde gerekçelendirilmişti.

Sonuç: İhlal yok (Oybirliğiyle).

* 1996 tarihli sığınma ve göçle ilgili yasanın, olayların olduğu dönemde yürürlükte olan, 9 § 2 maddesi, lojman tahsis edilmesi konusunda, bir kişinin ihtiyaçlarının öncelik niteliğine karar verilmesi için, otoritelerin, göç kontrolü kapsamında kalan insanları hesaba katmamaları gerektiğini belirtiyordu.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce’dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi’nin insan haklarına destek Fonu’nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme’yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC’un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu’na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l’Europe/Cour européenne des droits de l’homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l’homme sont le français et l’anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme du Conseil de l’Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l’homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l’a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l’affaire soit cité en entier et s’accompagne de l’indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l’adresse suivante: publishing@echr.coe.int.